

[Poul Sørensen.]

til oppositionspartierne, sige, at det ærede medlem måske erindrer, at han spadserede alene her i salen, sidst en omfattende konflikt var til løsning. Han har ingen baggrund for at udtale sig om, hvad man kan og ikke kan i folketinget i den foreliggende sag.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen er ingen god rådgiver, i hvert fald ikke for os, når han kommer her og taler til os om, at ingen må gribe ind, alt skal nok gå sin gang. Hvad sker der så for det ærede medlems vedkommende? Se, da det brød sammen i sektor I, da jernområdet sagde nej trods ledelsens anbefaling af forslaget, hvad blev vi så vidne til? Blev vi vidne til, at ledelsen tog sagen i sin hånd og forsøgte at begrænse ulykken mest muligt? Nej, hele befolkningen blev vidne til — og det har præget vor stilling i denne sag — at med det ærede medlem som formand og åbenbart med sin ledelse bag sig er der nu givet strejkevarsel for yderligere 2 000 af det ærede medlems medlemmer inden for Smedeforbundet, og det er et strejkevarsel, som vil få virkninger langt ind i hele det øvrige erhvervsliv. Det er jo sådan, at hvis denne strejke bliver effektiv — jeg ved ikke, om der er 10 eller 12 dage tilbage — og det er jo det, det ærede medlem er i færd med at realisere inden for sin fagorganisation, så kan man gå fra industriområde til industriområde og se, hvorledes store, afgørende virksomheder må sende arbejderne på gaden. Det er den udvidelse, man er i gang med. Også på andre områder tilrettelægges jo muligheden for at bringe mange flere ud i den ulykke, som allerede mange er kommet ud i.

Jeg vil da gerne sige til det ærede medlem og til det høje ting, at ikke mindst disse dispositioner har gjort, at vi har fundet os foranlediget til og føler det som vor pligt at gribe ind i denne sag, at forsøge et indgreb ved at fremsætte det forslag til beslutning, som nu er til forhandling. Vi vil derved få mulighed for — det håber og tror vi — at standse strejken, at få de strejkende til at gå i arbejde på det grundlag, som et stort flertal af deres kolleger har sagt ja til; jeg har allerede understreget, hvordan ledelserne har stillet sig i denne sag. Vi kan derved hindre, at mange ar-

bejdere nu — og det hørte vi ikke noget om — skal gennem en periode, hvor deres ugentlige indkomst føres ned på et niveau vel omkring 125 kr. Det er på denne baggrund, det høje ting og offentligheden må se vort initiativ. Altså, når disse to muligheder skal afvejes, er der for mig ingen tvivl om, at den overvejende del af befolkningen, ikke mindst de tusinder, som uforskyldt får deres virksomhed standset og må sende deres folk på gaden, vil give os medhold i det, vi søger gennemført. Jeg har den opfattelse, at langt den største del af befolkningen står bag vort forslag; jeg havde nær sagt, man kunne sige: fra Bornholm til Grønland vil det finde forståelse, at denne strejke bringes til ophør.

Vi vil altså gøre det, som tidligere regeringer har gjort, som tidligere socialdemokratiske regeringer har gjort, og hvortil der — bortset fra det ærede medlem hr. Hans Rasmussen — har kunnet findes tilslutning hos hele det danske socialdemokrati. Det er det, vi er i færd med at realisere, og det er det, jeg på mit partis vegne gerne har villet redegøre for og sætte en tyk streg under.

Vi ønsker altså ved et lovinitiativ at bringe strejken til afvikling, inden nye områder inddrages, og jeg anbefaler selvfølgelig på min gruppes vegne det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Inden for oppositionspartierne har vi set på og taget stilling til det forslag til dagsorden, som de ærede medlemmer hr. Hans Rasmussen og hr. Baunsgaard har fremsat, og jeg vil gerne på det ærede medlem hr. Erik Eriksens og egne vegne meddele, at vi stiller følgende ændringsforslag til dette dagsordensforslag:

„Efter ordene „yderst vigtig“ i 3. linje indføjes:

„og idet tinget går ud fra, at arbejdsmarkedets to hovedorganisationer, Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund, altid gør deres yderste for at bringe konflikter til snarligt ophør, fortsætter tinget behandlingen af den på dagsordenen opførte sag.“

Resten udgår.“

Jeg slutter med at sige, samtidig med at jeg anbefaler ændringsforslaget til vedtagelse, at det, de to oppositionspartier